

Skattecommissionsens Hænder. Man har troet, at man herved med Sandsynlighed vilde naae det heldigste Resultat.

Til §§ 4 og 5 er der ikke ikke stillet noget Vædringsforslag af Udvalget. Dette ligger imidlertid ikke dert, at Udvalget har troet at kunne anbefale disse Paragrapher som saadanne, hvorved man ingen Betænkelighed havde. Tvertimod næver idetmindste en stor Deel af Udvalgets Medlemmer, hvoriblandt jeg selv, saa store Betænkeligheder ved dem, at det er vor Overbeviisning, at de deri indeholdte Bestemmelser for en væsentlig Deels Bedkommende ikke ville lade sig gjennemføre. Der vil være forskjellige Tilfælde, hvori det vil være umuligt at bringe Bestemmelserne i Anvendelse. Nogen Lempelse kan maaskee tilveiebringes deri ved den Veiledning, som Finantsministeren skal lade udgaane angaaende Lovens Anvendelse, og man kommer vel saaledes nok nogenlunde ud over dem; men disse Bestemmelser høre til de Ting, som Udvalget ikke vilde være gaet fra, som det har maattet gjøre det, dersom der havde været Tid til at tage Sagen under moden Overveelse og til at indlede de fornødne Forhandlinger derom med Finantsministeren.

Seg forlader altsaa hermed §§ 4 og 5 og kommer saaledes til § 6, særlig Litra f, ved hvilken jeg maa opholde mig noget længere, da det er en særdeles vigtig Bestemmelse, som deri er givet. Først skal jeg minde om, naar den er givet, som den nu foreligger. Denne Bestemmelse vedtoges i Forening med § 7, som slutter sig noie dertil, ved 3die Behandling i Folkethinget, og den vedtoges ved et Vædringsforslag, der fremkom i sidste Dieblis, saa at Finantsministeren kun umiddelbart før Forhandlingernes Begyndelse havde haft Leilighed til at gjøre sig bekendt dermed. Man seer af Forhandlingerne i det andet Thing, at Finantsministeren kun med Forbehold tiltraadte dette Vædringsforslag og kun betingelsesviis tiltraadte dets Vedtagelse, og at man, dengang da Forslaget blev vedtaget, ikke havde nogen klar Forestilling om, hvilken den finantfielle Betydning deraf vilde være. Forslaget gif ud paa for Kjøbenhavns Bedkommende, at al Skatteindtægt paa 400 Rd. og

derunder skalde være skattefri. Dette var allerede en betydelig Afvigelse fra, hvad der fandt Sted tidligere, og ligeledes en Afvigelse fra, hvad der gjælder for den communale Beskatning. Med Hensyn til denne sidste er Indtægten under 300 Rd. skattefri, hvorimod en Indtægt af 400 Rd. svarer af 100 Rd., en Indtægt af 500 Rd. af 200 Rd. og en Indtægt af 600 Rd. af 300 Rd., hvorefter der begynder en Aftagen i Beløbet, hvorfor Eftergivelse er tilstaaet, saaledes at, naar man naaer op til 1,200 Rd., har man i Kjøbenhavn at svare Skat af den fulde Indtægt. Dette er, hvad der gjælder om den communale Beskatning. Tager man dernæst, for at jeg ogsaa skal minde om, hvorledes Sagen stod efter de tidligere Lovbestemmelser, den overordentlige Skattelov af 25de Juli 1867, saa vil man see, at 400 Rd. vel ogsaa efter den dannede en Grændse for Beskatningen her i Kjøbenhavn, men paa en anden Maade end her fastsat. Den nemlig, der havde 400 Rd. i Indtægt i Kjøbenhavn, svarede efter den nævnte Lov Skat af 150 Rd., den, der havde 500 Rd., af 250 Rd., og saaledes videre, idet der var fastsat en aftagende Scala indtil en Indtægt af 900 Rd., hvilken svarede fuld Skat. For Kjøbstædernes Bedkommende var kun en Indtægt af under 250 Rd. skattefri ifølge den nyssnævnte Lov, og saa var der dannet en meget lang Scala for Indtægtsbeløbene fra 250 Rd. til 600 Rd., efter hvilken Eftergivelsen gradviis aftog saaledes, at 600 Rd. og derover betalte fuldt. Endelig var for Landets Bedkommende kun en Indtægt paa under 200 Rd. fri, og der var dannet en Scala for Indtægter fra 200 Rd. indtil 500 Rd., saaledes at al Indtægt derover betalte fuldt. Naar man nu vil sammenligne dermed, hvad det foreliggende Lovforslag indeholder, saa vil man finde, at baade Summerne ere meget forandrede, og at Betingelserne, under hvilke Afdragene skee, ere i høt Grad forandrede. For det Første ere efter Lovforslaget i Kjøbenhavn Skatteindtægter paa 400 Rd., endvidere i Kjøbstæderne Skatteindtægter paa 350 Rd. og i Landcommunerne Skatteindtægter paa 300 Rd. heelt frie, og efter § 7 varer dernæst denne fritagelse ved for alle Skatteind-